

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.423 van 12 juni 2001
in de zaak A. 66.744/XII-2629.**

In zake : de NV A. TIMMERMANS, Algemene Bouw-
onderneming,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18

tegen :

de gemeente SINT-PIETERS-WOLUWE.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV TIMMERMANS op 7 december 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de "beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente SINT-PIETERS-WOLUWE, zoals aan verzoekster ter kennis gekomen op 10.10.1995 en houdende de afwijzing van verzoekster voor de beperkte aanbesteding voor de bouw van 8 appartementen aan de Dejonghelaan te Sint-Pieters-Woluwe";

Gelet op het arrest nr. 57.025 van 14 december 1995 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2000 die de neerlegging ter griffier van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 12 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 april 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. ANTOINE, die loco advocaat J. STIJNS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. COOLS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij voor de in het geding zijnde opdracht een beperkte aanbesteding uitschrijft waarvoor de verzoekende partij wordt uitgenodigd; dat de opening van de offertes plaats vindt op 19 oktober 1994 en de inschrijving van de verzoekende partij de laagste blijkt te zijn; dat het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij op 7 november 1994 nochtans beslist om de opdracht te gunnen aan de NV AMART als laagste regelmatige inschrijver voor een bedrag van 18.586.939 frank BTW inbegrepen; dat zij in die beslissing de inschrijving

van de verzoekende partij als onregelmatig beschouwt; dat de verzoekende partij bij aangetekende brief van 10 oktober 1995 aan de verwerende partij meedeelt "dat zij heden (heeft) moeten vaststellen dat de werken aan (haar) niet werden toegewezen en dat een andere aannemer met de werken is gestart" en vraagt de reden kenbaar te maken waarom "(haar) bieding niet werd weerhouden"; dat de verwerende partij bij aangetekende brief van 23 oktober 1995 antwoordt dat de verzoekende partij het "voorgeschreven opmetingsformulier" niet heeft gebruikt bij het indienen van haar inschrijving en voorts onder de post "werfinstallatie" een bedrag van 223.520 frank heeft ingeschreven hetgeen de vergelijking van de eenheidsprijzen met de andere inschrijvers vervalste;

Overwegende dat de verwerende partij in een exceptie opwerpt dat de verzoekende partij ten onrechte stelt dat zij pas op 10 oktober 1995 kennis kreeg van het feit dat de opdracht niet aan haar was toegewezen en dat zij reeds in april 1995 wist of had moeten weten dat de litigieuze opdracht aan een andere inschrijver was gegund, dat de verzoekende partij immers in diezelfde maand april bij de verwerende partij een offerte indiende voor een gebouw op een perceel dat gelegen is naast het perceel waarop het in het geding zijnde werk werd uitgevoerd, dat op dat ogenblik het werk reeds zover gevorderd was dat het kwestieuze gebouw reeds onder dak was, zodat de verzoekende partij de visu de uitvoering van de toewijzingsbeslissing moest hebben opgemerkt, dat de verzoekende partij niettemin wachtte tot 10 oktober 1995 om inlichtingen in te winnen betreffende de bestreden beslissing;

Overwegende dat de verzoekende partij hierop repliceert dat voor de indiening van een offerte geen recente visuele informatie vereist is en dat men daarbij niet hoeft te weten wat er op het naastliggende perceel

gebeurt; dat de verzoekende partij voorts betoogt aan talloze aanbestedingen deel te nemen en daarbij niet alle naastliggende percelen te inspecteren op het ogenblik van het indienen van een offerte; dat volgens de verzoekende partij aldus niet is aangetoond dat zij in april 1995 op de hoogte was van de vordering van het in het geding zijnde werk; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie nog opmerkt dat overeenkomstig artikel 46, § 3, van het koninklijk besluit van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, de gunning van een offerteaanvraag ter kennis moet worden gebracht van de inschrijvers van wie de offerte niet in aanmerking is genomen en uit die bepaling afleidt dat de beroepstermijn voor hen slechts ingaat vanaf die kennisgeving; dat de verzoekende partij voorts stelt dat de feitelijke kennis van de bestreden beslissing voldoende, dit wil zeggen juist en volledig, moet zijn opdat de termijn van 60 dagen zou ingaan; dat de verzoekende partij daarbij verwijst naar bepaalde rechtspraak van de Raad van State waarin zou worden gesteld dat de omstandigheid dat de uitvoering van een overheidsopdracht is begonnen niet het bewijs inhoudt dat de geweerde inschrijver kennis heeft van de beslissing tot toewijzing; dat de verzoekende partij ten slotte nog betoogt dat de verwerende partij geen blijk heeft gegeven van behoorlijk bestuur door zelfs geen inlichtingen te verstrekken aan personen met een legitiem belang en dat volgens rechtspraak van de Raad van State in dergelijk geval dikwijls het bewijs niet kan worden geleverd wanneer een verzoekende partij een voldoende kennis had van de juiste inhoud en de grondslag van een beslissing zodat in die zaken de beroepstermijn in de praktijk ingaat op het ogenblik dat het voor de verzoekende partij het best uitkomt;

Overwegende dat krachtens artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, een vordering tot nietigverklaring verjaart zestig dagen nadat de bestreden beslissing werd bekendgemaakt of betekend en indien ze noch bekendgemaakt of betekend dient te worden, die termijn ingaat met de dag waarop de verzoekende partij er kennis heeft van gehad;

Overwegende dat te dezen de verzoekende partij ervan uitgaat dat op de verwerende partij een plicht tot kennisgeving rustte van de bestreden beslissing en deze steunt op het voormelde artikel 46, § 3, van het koninklijk besluit van 22 april 1977; dat die stelling echter niet kan worden bijgetreden; dat het voormelde artikel weliswaar voorschrijft dat "de inschrijvers van wie de offerte niet in aanmerking is genomen, hiervan in kennis (worden) gesteld"; dat die bepaling echter van toepassing is op de procedure van de offerteaanvraag en de verzoekende partij niet aantoont dat in de ten tijde van de bestreden beslissing geldende regelgeving een dergelijke bepaling ook was vervat in de procedure van de beperkte aanbesteding op grond waarvan de in het geding zijnde opdracht is toegewezen; dat de Raad van State geen wettelijke of andere kennisgevingsplicht bekend is volgens welke de verwerende partij van de bestreden beslissing kennis diende te geven aan de verzoekende partij; dat aldus nog slechts moet worden nagegaan op welk ogenblik aan de verzoekende partij de rechte vereiste kennis moet worden toegeschreven die de bedoelde termijn van zestig dagen doet ingaan;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift stelt dat zij "op 10 oktober 1995 informeel in kennis kwam" van het feit dat de toewijzing was gebeurd; dat zij in haar

verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van 7 december 1995 vermeldde dat zij "de visu diende vast te stellen dat de werken reeds een aanvang genomen hadden"; dat uit het door de verwerende partij neergelegde dossier blijkt dat de verzoekende partij op 11 april 1995 een inschrijving indiende bij de verwerende partij voor het bouwen van secretariaats- en bestuursburelen voor de Nederlandstalige muziekacademie in de school van Stokkel; dat niet wordt betwist dat deze inschrijving een werk betrof op een perceel palende aan dat waarop de in het geding zijnde opdracht diende te worden uitgevoerd; dat moet worden aangenomen dat de verzoekende partij slechts middels een bezoek aan het betrokken perceel de voormelde offerte heeft kunnen opstellen en dat zij zich aldus kon vergewissen van de werken op het aangrenzende perceel; dat uit een door de verwerende partij neergelegde vorderingsstaat der werken van de NV AMART van 30 november 1995 blijkt dat er eind oktober reeds voor 11.061.109 frank werken waren uitgevoerd op een totaal van 15.424.846 frank of 72 %; dat aldus moet worden aangenomen dat op 10 oktober 1995 de werken niet zomaar "een aanvang hadden genomen" zoals de verzoekende partij beweert, maar in een reeds gevorderde staat verkeerden; dat voorts de opening der inschrijvingen plaats vond op 19 oktober 1994, krachtens het bestek de inschrijvers gedurende 60 dagen gebonden bleven en de uitvoeringstermijn van de opdracht op 70 werkdagen was vastgesteld; dat uit de offerte voor het aangrenzende perceel en de stand der uitgevoerde werken moet worden afgeleid dat de stelling van de verzoekende partij dat zij slechts op 10 oktober 1995, zijnde bijna een jaar na de opening van de inschrijvingen, kennis zou hebben gekregen van de bestreden toewijzingsbeslissing ongeloofwaardig is; dat zij in elk geval, gelet op de termijn van 60 dagen waarbinnen de inschrijvers verbonden bleven en de uitvoeringstermijn van 70 werkdagen, alerter had moeten

optreden door zich niet zo lang na de opening der inschrijvingen maar veel vroeger vragen te stellen over de toewijzingsbeslissing; dat zij aldus onzorgvuldig is tewerkgegaan en te dezen moet worden vermoed dat zij veel eerder dan 60 dagen vóór de neerlegging van haar annulatieverzoekschrift op 7 december 1995 -dit is bijna veertien maanden na de voormelde openingszitting- wist of minstens diende te weten dat de in het geding zijnde opdracht aan een andere inschrijver werd toegewezen; dat het beroep dienvolgens laattijdig is ingediend; dat de exceptie gegrond is en het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twaalf juni 2001, door de XIe kamer,
die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.